

متن پرسش

۱. یک جمله ای هست به این مضمون که سپاسگزار معلمی هستم که به من اندیشیدن را یاد می دهد نه اندیشه ها را، می خواستم ببینم شما که می فرمایید کتب آیات عظام را بخوانید یا خودتان سیر مطالعاتی کتاب های خودتان را دارید آیا این شیوه شما اندیشه ها را به انسان یاد می دهد یا اندیشیدن را لطفاً مفصل جواب بدهید؟ ۲. آیا خواندن کتب انسان را مقلد بار می آورد؟ ۳. بعضی ها قائل به این هستند که انجام واجبات ترک محرمات، آیا ما باید فقط به این دو کار بپردازیم و دیگر دنبال کتب اخلاقی نرویم و معرفت کسب نکنیم؟ منظور فرمایش این بزرگان چیست؟ ۳. استاد بنده در قزوین مشغول تحصیل علوم حوزوی در پایه ۴ (لمعه) هستم و ۲۱ سال سن دارم و تاکنون حدود ۱۰۰ جلد کتاب معرفتی و اخلاقی و حدود ۱۰ جلد کتب مهدویت خوانده ام و حدود ۷۰۰ ساعت از بزرگان دین سخنرانی گوش داده ام که اینها با راهنمایی های استاد اخلاق حوزه بوده است و از وقتی که شما را به توفیق الهی یافتم می بینم که شما بیشتر می توانید به بنده راهنمایی بدهید و در مورد شما خیلی تحقیق کردم، خواستارم به بنده بفرمائید باید چگونه مباحث شمارا پیگیری کنم و نام کتابهایی را که باید از ابتدا شروع کنم بفرمائید و طریقه مباحثه کتب هم بفرمائید و از کدام سخنرانی شما شروع کنم؟ البته درست است که نمی توانم در جلسات شما شرکت کنم ولی رابطه قلبی ام را سعی می کنم که با شما برقرار کنم.

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیکم السلام: ۱ و ۲- اگر کتابها و سیرهای مطالعاتی، عقل ما را مخاطب قرار دهد و بخواهد عقل ما رشد کند تا خودمان قدرت فکرکردن پیدا کنیم خوب است و تشخیص آن به عهدهی خودتان است که آیا کتابها چنین توانی را دارد یا نه. ۳- دینداری به کسب معارف از طریق تعقل و به دست آوردن اخلاق فاضله و رعایت حرام و حلال الهی است، هرکدام از این سه قسمت که تعطیل شود انسان یک بُعدی می گردد ۴- اصل کار خودتان را بر آن بگذارید که دروس رسمی را خوب بخوانید و خوب مباحثه کنید در کنارش سیر مطالعاتی که در سایت هست **إن شاء الله** مفید خواهد بود و بنای شما آن باشد که **إن شاء الله** در سالهای آینده برنامه ای برای مطالعهی عمیق تفسیر المیزان داشته باشید. موفق باشید